

Sám Hối Tội Ác

BS. Mộng Hoa

Vài suy tư về tội ác đang hiện hữu trên đất nước Việt Nam hiện nay qua đoạn phim ngắn mang tựa đề “Xưng Tội” (Confession) của Nam Hàn.

Phim được giải thưởng xuất sắc ở Mỹ và Ý về tội ác, sám hối và lòng vị tha. Nội dung câu chuyện: Tóm tắt như sau:

Hai cha con cậu bé dẫn nhau đi trên hè phố vào một buổi tối, bất thành linh một chiếc xe cam nhông lấn lên lề đường, đụng phải người cha. Tài xế lùi xe lại, thấy nạn nhân té nằm dài trên đường, mặc cho đứa bé trai cầu cứu và năn nỉ giúp cho cha mình, ông ta phóng xe bỏ chạy khỏi hiện trường vì quá hoảng sợ. Kết quả cha đứa bé đã qua đời sau đó. Hai mươi năm sau, đứa bé đã trở thành một vị linh mục trẻ trong một nhà thờ. Người tài xế năm xưa, nay đã già, đến nhà thờ xưng tội với vị linh mục và cho biết ông bị ung thư giai đoạn cuối, chờ ngày chết, muốn ra đi thanh thản và lương tâm không bị cắn rứt vì những chuyện ông đã làm trong quá khứ.

Người tài xế kể câu chuyện ông đụng xe rồi bỏ chạy mà không đứng lại cứu nạn nhân. Việc này đã làm ông hối hận, luôn bị ám ảnh trong hai mươi năm qua. Sợ rằng nếu không được tha thứ ắt ông không thể chết an lành được. Sau khi nghe câu chuyện, vị linh mục nhớ ra thủ phạm gây nên cái chết cho cha mình trong vụ đụng xe chính là ông già này. Quá đỗi cảm xúc, vị linh mục phản ứng khá gay gắt và lên án hành động bất nhân trong việc bỏ chạy khỏi hiện trường của người tài xế, không chờ nạn nhân đến bệnh viện cấp cứu làm cha ông đã phải qua đời một cách oan uổng. Không lường trước sự phản ứng bất bình thường và gay gắt của vị linh mục,

người tài xế vốn đã già yếu bị ngắt xiú.

Trong lúc đợi người tài xế hồi tỉnh lại, vị linh mục đã trải qua một cuộc chiến tâm lý cực kỳ xung đột trong nội tâm, một bên là đứa con đang mang hờn oán người tài xế đụng chết cha mình, một bên là vị chủ chăn có lương tâm và trách nhiệm thay mặt Chúa để cứu rỗi một linh hồn đang đau khổ, biết ăn năn sám hối trước giây phút trở về cõi vĩnh hằng. Sau những dằn vặt nội tâm khá gay go, cuối cùng lòng vị tha bác ái của vị linh mục đã vượt thắng tâm oán hờn ích kỷ nhỏ nhen của đứa con trai về cái chết của cha mình 20 năm về trước. Đằng nào thì cũng không làm cho cha mình sống lại được và trước mắt là một người đang đau khổ cần được cứu rỗi. Khi người tài xế tỉnh dậy, vị linh mục đã nói dối rằng ngay sau khi bị tai nạn cha ông đã được chở ngay đến một bệnh viện, được cấp cứu và hiện vẫn còn sống khỏe mạnh. Người tài xế thở phào ra nhẹ nhõm, trút hơi thở cuối cùng, ra đi một cách êm ái, trên môi nở một nụ cười toại nguyện.

Tội ác và tha thứ: Từ câu chuyện phim “Confession” trên, chúng ta liên tưởng đến tội ác đang gây ra trên đất nước Việt Nam rồi từ đó nhận định một phán xét hợp lý. Luật pháp thường dựa trên những yếu tố như mức độ

vi phạm, ăn năn sám hối để xét xử tội phạm. Quan niệm về đạo đức và tôn giáo có lẽ cũng vậy, người gây nên tội ác phải nhận chịu những nhân quả, nghiệp báo tương ứng hiện đời hay đời sau.

Câu chuyện trên đây là một tai nạn mà người tài xế không cố ý, chỉ phạm một sai lầm là bỏ chạy, không chờ nạn nhân đến bệnh viện để cấp cứu, vậy mà ông đã cảm thấy hối hận và bị lương tâm cắn rứt hơn 20 năm. Sự ăn năn sám hối này đáng được tha thứ.

Hiện nay tại Việt Nam nhiều trường hợp tài xế gây tai nạn chết người, họ bỏ chạy để tránh rắc rối, khỏi bồi thường cho nạn nhân. Xã hội không còn trật tự, thượng tôn pháp luật, hay quý trọng mạng sống con người, mạnh ai nấy sống ai chết mặc kệ. Lòng ích kỷ và vô trách nhiệm của con người đã vượt lên trên cả lòng từ bi trong Phật giáo, bác ái trong Ky Tô giáo, lòng nhân trong Khổng giáo, hay lương tâm tối thiểu đối với người theo đạo lý bình thường trong xã hội Việt Nam đã hun đúc tự ngàn xưa theo tục ngữ “Nhiều điều phủ lấy giá gương, người trong một nước phải thương nhau cùng”. Nói về tội ác thì có nhiều mức độ khác nhau, những tội ác tày trời cố ý gây ra cho nhân loại, cho quốc gia hoặc số đông con người bởi các nhà độc tài như: Hitler thời Đức Quốc Xã đối với dân tộc Do Thái, Lenin và Stalin đối với các dân tộc trong Liên Bang Xô Viết, Mao Trạch Đông và đảng CS Trung cộng đối với dân tộc Trung Hoa, Tây Tạng, Tân Cương, Nội Mông, ...Giang Trạch Dân với Pháp Luân Công, Sadam Hussein đối với người Iraq, Gadafi đối với Libya, vợ chồng Nicolae Ceausescu đối với Lỗ Ma Ni, Hồ Chí Minh và đảng Cộng Sản đối với Việt Nam, .v.v... thì chắc chắn không thể tha thứ được. Những nhân vật này nếu không bị quả báo nhân tiền thì họ cũng phải nhận chịu “ngàn năm bia miệng vẫn còn trơ trơ” của lịch sử khắt khe phê phán. Và một điều chắc chắn họ phải thọ nhận những cực hình đau đớn dưới chín tầng địa ngục đời đời kiếp kiếp không bao giờ ra khỏi.

Cuộc nô chiến Việt Nam trong 21 năm đã kéo theo dân chúng hai miền đi theo ý thức hệ và chế độ hai bên, cộng sản và quốc gia. Miền Nam không may đã bị bức tử và bị mất vào tay cộng sản. Một điều khá nghịch lý là Miền Bắc đã chủ động gây nên cuộc chiến bằng cách xua quân và T54 theo đường mòn HCM, vượt giới tuyến 17 vi phạm hiệp định Geneve 1954, vào xâm lăng miền Nam bằng vũ lực gây nên biết bao tang tóc cho dân chúng miền Nam. Trong lúc đó miền Nam hoàn toàn bị đặt trong tư thế bị động và phải tự vệ. Đáng lý ra sau khi đạt được mục đích chiếm được miền Nam theo như chiêu bài giải phóng nhân dân miền Nam khỏi sự kềm kẹp của Mỹ Ngụy, miền Bắc phải tỏ ra khoan dung, độ lượng và không trả thù quân dân cán chính, không phân biệt đối xử với con em miền Nam thì nay sau gần 40 năm đất nước đã đổi khác rất nhiều. Nước Mỹ từng bị nội chiến, nhưng sau khi thống nhất đất nước, quân đội, công chức và các tướng lãnh hai miền Nam Bắc đều được phục chức như cũ. Họ đã trở thành cường quốc đứng đầu thế giới. Nhật Bản là nạn nhân của Mỹ đã thả 2 trái bom nguyên tử, giết hại hàng trăm ngàn người và bình địa hai thành phố Hiroshima và Nagasaki, nhưng họ đã không ôm mối thù hận mà xích lại thành người bạn thân thiết với nước Mỹ. Nhờ vậy chỉ cần 2 thập niên họ đã là cường quốc đứng đầu DNA.

Nếu miền Nam thắng miền Bắc chắc chắn cục diện và hoàn cảnh của đất nước đã không như bây giờ. Suốt thời kỳ chiến tranh, miền Nam luôn có một chương trình khoan dung nhân đạo để mở rộng vòng tay đón nhận những cán binh Bắc Việt hồi chánh quy hàng với miền Nam tự do. Đối với tù binh, chính phủ VNCH luôn đối xử nhân đạo theo công pháp quốc tế. Trong lúc đó CS lại nhốt tù binh VNCH ở những trại tù khắc nghiệt và man rợ như Hòa Lò Hà Nội hoặc trong rừng núi Việt Bắc và đối xử tù rất tàn độc, đê hèn. Nếu miền Nam

thắng Miền Bắc, thì chắc chắn miền Nam đã không nuôi một mối thâm thù như miền Bắc đã trả thù miền Nam sau 1975, miền Nam không phân biệt đối xử với con em Miền Bắc như CS đã đối xử rất tệ với con em miền Nam, tất cả nhân lực hai miền đã được tận dụng vào việc tái thiết đất nước mà lúc đó miền Nam vốn đã xếp hạng rất cao tại DNA. Quan trọng là miền Nam không phải trả nợ chiến tranh cho Mỹ và đồng minh như CS phải trả nợ cho Nga Tàu và các nước Đông Âu. Được vậy, bây giờ Việt Nam đâu thua gì Nhật Bản, vận xui cho dân tộc nên CSVN đã “chó táp phải ruồi” khi thắng miền Nam nên đất nước Việt Nam mới lụn bại như bây giờ.

Dưới sự cầm quyền của đảng CSVN sau hơn 4 thập niên trong hòa bình, Việt Nam liên tục nhận viện trợ và giúp đỡ rất nhiều từ nhiều quốc gia, hàng năm hàng chục tỷ kiều hối gửi về nước, nhưng lại tụt hậu thành xuống gần chót trên thế giới trên mọi lĩnh vực? Và nay khi đi ra ngoài, không ai dám tự hào mình là người Việt Nam. Ngài Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt cho biết Ngài cảm thấy nhục khi cầm hộ chiếu của nước Việt Nam.

Nguyên nhân chính là CSVN luôn nuôi thù hận và không có tính bao dung, không thực tâm sửa đổi những sai lầm, không đặt quyền lợi tổ quốc lên trên quyền lợi đảng phái và phe nhóm, hãy nghe Tướng Trần Độ trong MTGPMNVN trước 1975 nói: “Lấy được miền Nam, nhà Ngụy ta ở, vợ Ngụy ta xài, con Ngụy ta sai”. Bản chất sắt máu của CS đã thể hiện rõ ràng trong thơ Tố Hữu:

*“Giết, giết nữa, bàn tay không phút nghỉ,
Cho ruộng đồng lúa tốt, thuế mau xong,
Cho đảng bền lâu, cùng rập bước chung
lòng,
Thờ Mao Chủ tịch, thờ Sít-ta-lin bắt diệt”*

Dù bây giờ đất nước đã sạch bóng quân thù “Mỹ Ngụy”, CS vẫn nuôi một số lượng đông đảo công an, côn đồ để tiếp tục cướp nhà, cướp đất đai ruộng vườn của người dân, giam cầm những người yêu nước, đánh chết người trong các đồn công an. Chưa kể tội ác bán đất dâng biển cho Tàu Cộng. Gây nên một lòng oán hận khá sâu sắc giữa người dân vô tội với nhà cầm quyền CSVN. Chắc chắn tội ác tày trời này sẽ chấm dứt trên quê hương Việt Nam khi chế độ CS sập đổ.

Nếu đảng CSVN nhận thức được sự yếu kém bất lực, bất tài của mình thì hãy can đảm đứng trước toàn dân sám hối (confess), như Cố Đức Đệ Tứ Tăng Thống Thích Huyền Quang GH-PGVNTN đã nói: “Cộng sản phải can sám hối ngày 30 tháng 4 để người chết có linh quyền, người sống có nhân quyền”. Và sau đó để toàn dân tự quyết định chọn cho mình một chính quyền lãnh đạo mới, hợp với lòng dân, do dân và vì dân. Có như vậy người dân mới sẵn sàng tha thứ cho những tội ác tày trời mà HCM và đảng CSVN đã gây nên cho dân tộc trong hơn 70 năm qua.

Nếu ngoan cố và tiếp tục tham quyền cố vị, kéo dài sự bóc lột và sách nhiễu đời sống dân chúng, gây nhiều thảm họa môi sinh, rước giặc vào nhà, bán đất dân biển, ngày tận tháng cùng của đảng CSVN sẽ không còn xa. Khi ấy nếu muốn ăn năn sám hối e rằng sẽ không còn ai nghe nữa. Cá nhân những cán bộ cao cấp đảng CSVN phải chịu một hậu quả thảm khốc cho mình, cho gia đình, tài sản bị mất mát... như những chế độ tài đã bị lật đổ, nhất là trong thời kỳ loạn lạc không thể ngăn chặn lòng dân vì quá hờn oán họ có thể bạo động trả thù. Những thành phần lãnh đạo gây nên tội ác sẽ chịu những hình phạt thích đáng theo luật pháp khi có một chính phủ mới thành hình, nhưng chắc chắn không có tính cách trả thù đê tiện như chế độ CSVN đã áp dụng cho quân dân cán chính miền Nam Việt Nam sau 1975.

Mộng Hoa YKH I5